

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723011091
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723011091.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaných A. B., C. D. a mladistvého E. F., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 18.3.2024, takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ A. B., nar. XX.X.XXXX v G.,
trvale bytom H. XX, H., I. H. J. K., adresa na doručovanie J. L. XX/XX, K. E., okres B.,
t.č. vo väzbe v ÚVV Prešov,

2/ C. D., nar. XX.X.XXXX v B.,
trvale bytom J. L. XX/XX, K. E., okres B.,
t.č. vo väzbe v ÚVV Prešov,

3/ E. F., nar. XX.X.XXXX v B.,
trvale bytom C. I., M., I. B.,
t.č. vo väzbe v ÚVV Prešov v inej trestnej veci,

s ú v i n n í, ž e

dňa 26.7.2023 približne v čase o 14.20 hod. v parku pri železničnej stanici v meste Poprad na chodníku pri lavičke približne vo vzdialenosti šesťdesiat metrov od začiatku chodníka v smere od budovy železničnej stanice do centra mesta Poprad, po vzájomnej dohode všetkých troch obžalovaných, obžalovaný A. B. pristúpil zozadu k poškodenému N. J., nar. XX.X.XXXX ako ku osobe, ktorá má zjavne sťažený pohyb, pričom zovrel poškodeného ľavou rukou v oblasti ramien a pravou rukou vytiahol poškodenému zo zadného vrečka nohavíc jeho peňaženku, pričom poškodený sa aktívne bránil barlou, ktorou sa zaháňal na obžalovaných ml. E. F. a C. D., ktorí stáli v bezprostrednej blízkosti poškodeného takpovediac „kryli“ obvineného B. a po zmocnení sa peňaženky obžalovaným A. B. tento stiahol poškodeného na chodník, kde ho nechal ležať na chrbte a následne všetci traja obžalovaní z miesta činu ušli smerom k železničnej stanici v Poprade, kde došlo medzi nimi k rozdeleniu si finančného obnosu nachádzajúceho sa v odcudzenej peňaženke, čím poškodenému N. J., trvale bytom D., O. M. XXXX/XX, nespôsobili žiadne zranenia, avšak predmetným konaním bola poškodenému spôsobená majetková škoda v celkovej výške 90,00 eur predstavujúca hodnotu odcudzenej finančnej hotovosti (suma 85,00 eur) a hodnotu odcudzenej peňaženky (suma 5,00 eur),

t e d a

spoločným konaním použili násilie proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona vo forme trestnej súčinnosti spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1/ obž. A. B.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obž. C. D.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

3/ obž. ml. E. F.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným A. B., C. D. a ml. E. F. nahradiť poškodenému N. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., M. XXXX/XX škodu vo výške 70,- eur, a to spôsobom spoločným a nerozdielnym.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkazuje poškodeného N. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., M. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 13.12.2023 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 391/23 zo dňa 12.12.2023 na obvinených A. B., C. D. a mladistvého E. F. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a to pre skutok spáchaný na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie, z výsledkov ktorého zistil nasledovné:

Obžalovaný A. B. po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, a súčasne doplnil, že svoje konanie ľutuje. Na primerane položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) odpovedal „Áno“ a keďže súd pochybnosti o jeho vyhlásení nemal, pretože dôvodnosť trestného stíhania obvineného potvrdzovali aj ďalšie vykonané procesné úkony v prípravnom konaní vrátane záverov spojených so znaleckým skúmaním jeho duševného stavu, súd toto vyhlásenie prijal.

Obžalovaný C. D. po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku. Vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potom uviedol, že dňa 26.7.2023 prišiel do Popradu okolo 11.00 hod. aj s manželkou, keď prišli vlakom. Najprv chodili po sídlisku prehľadávať

kontajnery, potom sa premiestnili k OC Forum, a následne sa vybrali smerom na stanicu s tým, že idú domov. Prechádzali cez park pri železničnej stanici, kde si sadol na lavičku a poslal manželku, aby išla kúpiť lístky. Oproti nemu sedel poškodený, pri ktorom nebol nikto. Poškodenému povedal, aby nepil toľko, lebo videl na ňom, že je opitý, že je starý, a žeby si dával pozor, aby nespadol. Potom k nim prišiel B., ktorého pred tým nepoznal, a prisadol si k tomu starému a povedal mu, že ho odnesie domov. Starý povedal, že on pôjde sám, že býva blízko, a že nechce, aby ho niekto niekam odnášal. Po B. tam prišiel F., ktorého poznal. F. povedal B., aby starého nechal tak, aby ho neokradol o peniaze. Starý sa potom postavil, prešiel niekoľko krokov, asi 6, na čo ho B. chytil zozadu za ruky, zobral mu peňaženku pravou rukou, pričom ľavou rukou ho držal a pomaly ho dal na zem, a potom začal utekať. Povedal, aby aj oni dvaja začali utekať. Potom im dal B. peniaze, aby to na neho nepovedali. Jemu dal 20,- eur a F. dal 5,- eur. Na otázku, prečo nezasiahol, prečo nepomohol poškodenému, na ktorom videl, že je osobou vyššieho veku, ktorá zjavne nevládze a ktorý podľa neho bol aj opitý uviedol, lebo bol šokovaný z toho, ako mu (B.) zobral peniaze, a tak utekal aj on. Poprel, aby pred skutkom sa na niečom s ostatnými obžalovanými dohovárал. Na otázku, prečo súhlasil s rozdelením peňazí, ktoré prijal od B. uviedol, že bol v strese a B. mu ich dal nasilu. Poprel, aby to mal byť on, kto naviedol B. na spáchanie činu. Rovnako ani F. sa nijakým spôsobom nepodieľal na odcudzení peňaženky a nemá vedomosť ani o tom, že by niekto F. nahováral na odcudzenie peňaženky. Doplnil, že je mu ľúto toho starého, ale on lúpež nespravil, pričom jeho žena neskôr z peňazí, ktoré mala, zaplatila poškodenému aj škodu, a to 20,- eur, o čom predložil súdu poštovú poukážku.

Obžalovaný mladistvý E. F. po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení. Na hlavnom pojednávaní ďalej využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. V oboznámenej výpovedi z prípravného konania uviedol, že dňa 26.7.2023 bol pri železničnej stanici v Poprade okolo 12.00 hod. Do Popradu prišiel vlakom. Prišiel s bratom H. F., švagrinou D. F. a sestrou P. F.. On zostal na železničnej stanici sám, oni odišli preč, na nákup. On ich tam čakal. Išiel do parku pred stanicu, tam sa prechádzal. Prišli za ním dvaja cigáni z Veľkej Lomnice. Poznal ich zo Studeného Potoka z Veľkej Lomnice. Bol to A. B. a C. D.. Oni prišli ku nemu a ukázali na starého uja, čo mal pri sebe stareckú palicu a sedel na lavičke. A. B. mu povedal, aby mu ukradli peňaženku. On ale nechcel ukradnúť, no C. D. s tým súhlasil tiež, tak aj on potom súhlasil. B. povedal D., že on toho starého uja zdvihne z lavičky a že mu zoberie peňaženku a že sa potom rozdelia. Oni dvaja išli za tým starým ujom, on sa prechádzal. B. prišiel k tomu ujovi a zdvihol ho z lavičky, kráčal s ním, ujo mal v pravej ruke palicu a v ľavej ruke mal tašku, bolo mu vidno, že tam má pálenku. B. ho s ľavou rukou chytil a s pravou mu zo zadného vrecka vytiahol peňaženku. Ujo mal v pravej ruke palicu, tak sa zahnal na B.. Potom Koki toho starého uja chytil a dal ho na zem, položil ho, on sadol. Potom sa všetci traja rozbehli smerom ku autobusovej stanici. Na autobusovej stanici B. vošiel do obchodu, vybral z peňaženky peniaze 40,- eur a kúpil si cigarety červené LM. On s D. čakal pred obchodom. Keď vyšiel B. z obchodu, rozdelili sa. B. dal D. 20,- eur, jemu dal 5,- eur a on si nechal 15,- eur. Potom vyšli vonku z autobusovej stanice. B. začal utekať aj s peňaženkou po stanici smerom ku Kauflandu. Nevie, kde vyhodil peňaženku. D. utekal domov na železničnú stanicu a aj on odišiel na železničnú stanicu. Pri železničnej stanici videl policajtov, oni ho zastavili a povedali, že troch hľadajú, porozprávali sa. On im povedal, že to bol on, B. a D. a s policajtmí potom hľadali peňaženku pri autobusovej stanici, ale ju nenašli. Potom ho policajti zobrali na stanicu. Na otázku vyšetrovateľa PZ, aby sa vyjadril, z akého dôvodu pomáhal A. B. a C. D. ukradnúť N. J. peňaženku uviedol, že preto, lebo oni si chceli kúpiť víno a B. mu povedal, že mu dá za to peniaze.

Na hlavnom pojednávaní bol ďalej vypočutý obžalovaný A. B., a to vo vzťahu k účasti na trestnej činnosti spoluobžalovaných C. D. a mladistvého E. F., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že keď kritického dňa prišiel do Popradu, v parku pred železničnou stanicou stretol E. F. a C. D., ktorých pred tým nepoznal. C. D. ho zastavil a povedal mu, že okradnú toho pána na lavičke, že tento je opitý, a že mu má zobrať peňaženku a potom sa rozdelia. On s tým súhlasil, no pred tým sa mu ešte D. vyhrážal, že ak to neurobí, tak ho zbije. Ten pán sa potom postavil, chcel odísť, a tak išiel za ním, ľavou rukou ho chytil pod rameno a pravou rukou mu vytiahol z vrecka peňaženku a položil ho na zem. Ostatní dvaja sa postavili pred kameru, aby ho nebolo vidno. Potom z miesta odišli smerom k autobusovej stanici, kde sa rozdelili. D. mu povedal, že mu má dať 20,- eur, ktoré peniaze mu aj dal, F. dal 5,- eur, a sebe nechal 15,- eur. V peňaženke bolo spolu 40,- eur, pričom z tých 5,- eur, ktoré boli pre F., tomuto na jeho požiadanie kúpil cigarety a zapaľovač, a to v predajni COOP Jednota, kedy už s nimi D. nebol. Po nákupe cigariet sa rozdelil aj so F., ktorý šiel smerom k stanici, a on sa vydal smerom ku Kauflandu, kde ho zadržali policajti. D., ktorú zobral poškodenému, vyhodil do kriakov hneď po rozdelení peňazí. Na otázku, či

poškodený počas toho, ako mu bral peniaze, kládol nejaký odpor, uviedol Áno, oháňal sa barlou na F. a D. a hovoril im, že ho majú nechať a že mu nemajú pomáhať, že on pôjde sám. Úlohou F. a D. bolo stáť pred kamerou, kryť ho, aby ho nezachytil kamerový záznam. Samotný plán vymyslel D., ktorý povedal, že keď urobia tú lúpež, že sa potom rozdelia a každý pôjde svojou cestou. D. tiež povedal, že on (B.) má zobrať peniaze, a že oni (D., F.) sa postavia pred kameru. Na otázku, prečo peniaze nerozdeľoval D., keď tento mal vymyslieť plán, obžalovaný uviedol, že D. povedal, že on to nechce ani zobrať do ruky, aby tam neboli jeho odtlačky, a že to má spraviť on (B.), a aj rozdeliť. Upresnil, že D. na krádež nahováral tak jeho, ako aj F.; obaja to najskôr nechceli urobiť, F. hovoril, že to majú nechať tak, ale D. sa im začal vyhrážať, tak povedal, že to urobí. D. sa mu vyhrážal tak, že mu povedal, že ho zbije, alebo že mu niečo urobí, a F. nadával. K samotnému priebehu skutku ďalej upresnil, že ten prebehol tak, že poškodený sa najskôr postavil, chcel odísť sám, ale bol by spadol, tak ho zachytil ľavou rukou. Pravou rukou mu vybral peňaženku a ďalší dvaja obžalovaní stáli pred poškodeným pred kamerou a poškodený sa na nich oháňal palicou, lebo sa nemal ako brániť. D. mu vytiahol zo zadného vrecka a potom ho položil na zem tak, že tento ľahol až na chrbát. Nič iné mu nezobral. Všetci traja potom odišli. Počas toho, ako mu vyťahoval peňaženku poškodený hovoril, aby ho nechali, aby mu to nerobili; že keď od neho niečo chcú, tak ho mali normálne pýtať. Počas toho, ako bral poškodenému peňaženku, ostatní dvaja obžalovaní stáli, pozerali na to, čo robí a nijako do toho nezasahovali. Rovnako upresnil, že keď na začiatku prišiel do parku, najprv videl poškodeného na lavičke, pri ktorom bol D.. D. mu hovoril, že ho okradnú, a potom prišiel F., ktorého tiež nahováral, aby toho pána okradli. Doplnil, že v peňaženke, ktorú zobral poškodenému, bolo viac, ako 40,- eur, pričom keď bol následne chytený policajcami, tí sa ho pýtali, že koho sú tie peniaze, on im hneď povedal, že poškodeného, ale či tomuto boli peniaze vrátené, to on nevie.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený audiovizuálny záznam z výsluchu svedka-poškodeného N. J. zo dňa 27.7.2023 – obzvlášť zraniteľnej obeť, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 26.7.2023 si sadol na lavičku v parku pri vlakovej stanici a keďže pršalo, chcel sa skryť pod sklami nad lavičkami. Prisadol si k nemu jeden cigán, ktorý začal mať také podozrivé reči. On si chcel presadnúť na inú lavičku, no potom tam prišiel aj druhý cigán. On sa postavil, a ako si išiel presadnúť, jeden z cigánov ho štopol dozadu a on potom spadol na zem a peniaze s peňaženkou boli preč. S tým, že ho napadnú a potom okradnú vôbec nepočítal, okrem toho je starý a slabý. V peňaženke mal hotovosť 85,- eur (4 x 20,- eur a 1 x 5,- eur). K štopnutiu uviedol, že ho štopli zozadu, a on potom spadol dopredu. Celkovo ho prepapali až traja cigáni, dvaja starší a jeden mladší. Jeden mal oblečené potrhane rifle, to si zapamätal.

Na hlavnom pojednávaní bol aj oboznámený kamerový záznam Mestskej polície v Poprade, ktorý zachytáva celý priebeh skutku a ktorého súčasťou je aj fotodokumentácia a písomná analýza. Z obsahu kamerového záznamu je zrejmé, že dňa 26.7.2023 poškodený prvotne sedí sám na lavičke v parku pri železničnej stanici v Poprade a je nejaké jedlo. Pri sebe má bielu tašku a palicu na podopieranie. Pri poškodenom sa zastavil ako prvý obžalovaný C. D., ktorý si k nemu prisadol. Z kamerového záznamu ďalej vyplýva, že medzi poškodeným a obžalovaným D. prebieha rozhovor a následne sa k nim pridáva obžalovaný A. B. v oranžovej mikine, pričom medzi nimi opätovne prebieha rozhovor. Koki si sadol medzi poškodeného a D.. K skupine sa pridáva aj obžalovaný E. F. v modrej mikine. D. následne odchádza, pričom je zrejmé, ako z diaľky pozoruje, ako poškodený sedí na lavičke, pri ktorom sedí B. a pri nich stojí F.. Následne B. pomáha poškodenému vstať z lavičky, drží ho rukami v podpaží jeho ľavej ruky. Vedľa nich stojí F.. Po prejdení pár metrov B. pri tom, ako drží poškodeného z jeho zadnej strany, siaha do zadného vrecka nohavic poškodeného, pričom vracia sa naspäť D.. Poškodený sa pri tom zahnal na prítomných palicou, ktorú má vo svojej pravej ruke, a následne poškodený padá chrbtom na zem, pričom B. poškodeného drží a kontrolovane ho položí na zem. Poškodený v ľavej ruke stále drží tašku a následne leží na chrbte na zemi. Po tomto B., D. a F. z miesta odchádzajú smerom na vlakovú stanicu.

Z oboznámeného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného A. B. vyplynulo, že tento trpí mentálnou retardáciou ľahkého stupňa, netrpí však žiadnou duševnou poruchou. Rozpoznávacía, ako aj ovládacia schopnosť boli u neho zachované v plnej miere. Znalec nenavrhol uloženie žiadneho ochranného liečenia.

Z oboznámeného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného mladistvého E. F. vyplynulo, že tento trpí mentálnou retardáciou stredne ťažkého stupňa, žiadna duševná choroba ani porucha u neho zistená nebola. Intelektuálna úroveň u menovaného je postačujúca na to, aby chápal základné morálne a spoločenské normy, ktoré však nepovažuje za závažné. Chápe pojem viny a trestu, chápe

nezákonnosť svojho konania, a je orientovaný v realite. Ovládacia a rozpoznávací schopnosť bola u neho v plnej miere zachovaná. Obdobné zistenia vyplývajú aj z ďalšieho vykonaného dôkazu, a to oboznámeného znaleckého posudku, vypracovaného znalcom psychológom, z ktorého vyplynulo, že jeho intelektové schopnosti sú defektné v pásme ľahkej až stredne ťažkej mentálnej retardácie. S poukazom na svoju intelektovú úroveň však mohol chápať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať.

Dokazovanie ďalej súd vykonal oboznámením zápisnice o trestnom oznámení, zápisnice o ohliadne miesta činu s fotodokumentáciou, odborného vyjadrenia k škode, výpisov z registra trestov, ústrednej evidencie priestupkov a charakteristík obžalovaných, pripojených trestných spisov súvisiacich s predchádzajúcou trestnou činnosťou obžalovaných, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou trestného spisu.

Na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti potom súd konštatoval, že obžaloba v danej trestnej veci bola podaná dôvodne, a to pre skutok, ktorý sa stal, ktorý je trestným činom, a ktorý spáchali obžalovaní A. B., C. D. a mladistvý E. F..

Obžalovaný A. B. spáchanie skutku priznal, urobil vyhlásenie o vine, ktoré vyhlásenie súd prijal. Obžalovaný mladistvý E. F. v podstate tiež spáchanie skutku priznal, v rámci svojej obrany mal však výhrady voči použitej právnej kvalifikácii, keď nenamietal jednotný zámer zmocniť sa peňaženky poškodeného, no konanie obžalovaného B. sa vymklo dohodnutému spôsobu vykonania činu, pretože dohodnutým zámerom nebolo použitie násillia, a preto žiadal vo vzťahu ku svojej osobe skutok posudzovať miernejšie. Obžalovaný C. D. spáchanie skutku popieral s tým, že tvrdenia obžalovaného B. v tom smere, že bol to on, ktorý ho naviedol na spáchanie skutku, považuje iba za jeho vyvíňovanie. Aj keď vo výpovediach obžalovaného B. a obžalovaného mladistvého F. existujú určité rozpory, z obsahu ich výpovedí je nepochybné, že všetci traja (vrátane obžalovaného D.) sa dohodli, že sa zmocnia peňaženky poškodeného J., keď zároveň všetkým obžalovaným bolo zrejme, že poškodený je osobou vyššieho veku, ktorá má zrejme problémy s chôdzou, keď drží v ruke stareckú palicu, ktorú skutočnosť všetci traja využili pre naplnenie svojho zámeru zmocnenia sa peňaženky takejto zraniteľnej obeť. Tvrdenia obžalovaného A. B. o existencii vzájomnej dohody medzi jednotlivými obžalovanými potvrdzuje aj tvrdenie obžalovaného mladistvého E. F., ktorý uvádzal, že on najprv nechcel kraďnúť, no keď C. D. s tým súhlasil, tak potom súhlasil aj on. O tom, že obžalovaný C. D. mal byť iniciátorom samotného skutku, svedčí aj výpoveď samotného poškodeného, podporovaná aj kamerovým záznamom, ktorý zachytáva celý priebeh skutku, z ktorého je zrejme, že bol to práve tento obžalovaný, ktorý po príchode do parku si najprv prisadol k poškodenému, ktorý zaujal jeho pozornosť, a ktorý podľa vyjadrenia poškodeného viedol s ním podozrivé reči, po ktorých si chcel presadnúť na inú lavičku. Po čase k nim prišiel obžalovaný B., ktorý si prisadol medzi obžalovaného D. a poškodeného, pričom je nepochybné, že medzi týmito obžalovanými prebehla vzájomná komunikácia, ku ktorým sa následne pridali aj tretí z obžalovaných mladistvý E. F., a po tejto komunikácii dochádza k spáchaniu skutku spôsobom tak, ako to popisuje obžaloba. Vyššie uvedené skutočnosti potom nepochybne svedčia o tom, že všetci traja obžalovaní sa dohodli na okradnutí poškodeného, pričom v rámci dohody sa dohodli aj na vykonávaní. Samotné odňatie peňaženky z vrečka poškodeného mal realizovať obžalovaný B., pričom ďalší dvaja obžalovaní D. a mladistvý F. v podstate najprv deklarovali silu skupiny, keď poškodeného obštúpili, a hoci po čase odišli od poškodeného, zdržiavali sa v blízkosti vykonávateľa skutku obžalovaného B. a poškodeného, sledujúc pri tom okolie. To, že došlo k naplneniu dohody, je možné vyvodit' aj z ich nasledujúceho konania, keď po tom, čo obžalovaný B. vybral peňaženku z vrečka poškodeného, všetci traja z miesta činu ušli, a následne sa aj s peniazmi, ktorých sa zmocnil obžalovaný B., sa aj rozdelili. Tvrdenia poškodeného, že peňaženka mu bola odcudzená násillím, zodpovedá obsah kamerového záznamu, ktorý osvedčuje priebeh skutku v zhode s jeho výpoveďou. Za danej situácie, keď sa obžalovaní B., D. a mladistvý F. mali vopred dohodnúť na okradnutí poškodeného, demonštrovali pred ním silu a následne mal čin vykonať obžalovaný B. za použitia násillia, s ktorým ďalší dvaja obžalovaní museli byť uzrozmenní, keďže poškodený mal peňaženku v zadnom vrecku a odháňal ich od seba aj použitím palice, ktorú mal pri sebe na pomoc pri chôdzi, potvrdzuje spoločný zámer zmocniť sa cudzej veci aj za prípadného použitia násillia. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že obžalovaný D. priamo pri konaní obžalovaného B. nebol, keďže sedel v blízkej vzdialenosti sledujúc okolie a obdobne uvedené platí aj čo vo vzťahu k mladistvému F., pretože i takáto spoluúčasť na konaní priameho páchatela, keďže sa dohodli vopred, že poškodenému odcudzili peňaženku, demonštrujúc pritom silu skupiny, sa považuje za spoločné konanie na trestnom čine. V tomto smere je potrebné doplnit', že zo správania obžalovaného D. a mladistvého F. je nepochybné, že títo konanie obžalovaného B., ktorý

skutok previedol, nepovažovali za nejaké vybočenie v rámci jednotiacieho zámeru zmocniť sa peňaženky poškodeného, keď priebeh skutku pozorovali, vrátane pôsobiaceho násillia zo strany obžalovaného B., registrovali ako poškodený, aj za použitia palice ich odháňal od seba, do konania obžalovaného B. nijako nezasiahli, čakali, až kým tento skutok dokoná, a potom všetci traja z miesta činu odišli a s peniazmi, ktoré boli v odcudzenej peňaženke sa aj všetci traja rozdelili.

Na základe takto uvedených skutočností potom vykonaným dokazovaním súd trestnú činnosť všetkých troch obžalovaných považoval za preukázanú, a súčasne mal za to, že neobstojí obrana obžalovaného D., že tento sa na čine nijakým spôsobom nepodieľal, a neobstojí ani obrana obžalovaného mladistvého F., že konanie obžalovaného B. bolo vybočením z dohodnutého rámca zmocniť sa cudzej veci, nie však násillného charakteru.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním použili násillie proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali na chránenej osobe – osobe vyššieho veku. Aj keď zákonné znaky uvedeného trestného činu fakticky naplnil len obžalovaný B., konanie všetkých obžalovaných je potrebné vykladať ako na seba naväzujúce články reťaze, ktoré následne v súhrne naplňajú skutkovú podstatu uvedeného trestného činu. Obžalovaný D. a obžalovaný mladistvý F. na jednej strane demonštrovali silu skupiny a na druhej strane robili takzvanú stenu obžalovanému B., keď pozorovali okolie, čím mu fakticky umožnili nerušené dokonanie predmetného trestného činu, a následne všetci traja sa rozdelili z výnosu z trestnej činnosti odcudzenej hotovosti, čím je naplnený zámer spoločne konať, sledujúci pri tom spoločný jednotiaci zámer.

Všetci obžalovaní sú plne trestne zodpovednými subjektami z hľadiska veku a pričetnosti, obžalovaný B. sa trestnej činnosti dopustil zavinene vo forme priameho úmyslu v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona a v prípade obžalovaného D. a mladistvého F. je daný minimálne nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Trestného poriadku, keď títo boli minimálne uzrozumení so spôsobom, ktorým vykonávateľ chcel porušiť záujem chránený trestným zákonom.

Objektom uvedeného trestného činu je ochrana majetkových hodnôt iných subjektov pred násillným spôsobom ich zmocnenia sa (prvok násillia v konkrétnom prípade spočíva v tom, že po tom, čo obžalovaný B. zovrel poškodeného v oblasti jeho ramien, poškodený na uvedenú skutočnosť aj hneď reagoval, a to tak, že palicou sa opakovane zaháňal na spoluobžalovaných D. a mladistvého F.), pričom závažnosť konania je zvyšovaná skutočnosťou, že taký trestný čin bol spáchaný na chránenej osobe – v súvislosti s vyšším vekom poškodeného, ktorú skutočnosť obžalovaní aj zneužili, respektíve využili práve skutočnosť, že v osobe poškodeného šlo o osobu vyššieho veku so zjavne sťažnou chôdzou, o čom svedčila aj prítomnosť používania palice a podopierania sa o ňu pri chôdzi.

Medzi protiprávnym konaním obžalovaných a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný A. B. pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti právoplatne odsúdený nebol, už v čase skutku voči nemu boli vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves ďalšie trestné konania, keď v následnom čase došlo k jeho právoplatnému odsúdeniu vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/44/2023, a to trestným rozkazom zo dňa 17.5.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 4.8.2023 pre prečin podľa § 219 ods. 1, ods. 2 a prečin podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov. Následne došlo u menovaného aj k odsúdeniu v ďalšej veci, vedenej na tomto súde v konaní 2T/48/2023, a to trestným rozkazom 2T/48/2023 zo dňa 8.9.2023 rovnako pre prečin podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov a výrok o treste vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/44/2023 bol zrušený. A. B. bol uznaný vinným aj v ďalších veciach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves, a to 2T/110/2023, kedy trestným rozkazom zo dňa 23.11.2023, právoplatným 7.12.2023, bol uznaný vinným pre prečin podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu vo veci 2T/48/2023, a rovnako u obžalovaného bolo upustené od uloženia súhrnného trestu aj v ďalšej jeho trestnej veci, vedenej na uvedenom súde pod sp.zn. 2T/121/2023, a to na podklade vydaného trestného rozkazu zo dňa 22.12.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.1.2024. Ako vyplýva z výpisu z ústrednej evidencie

priestupkov, obžalovaný A. B. bol v priebehu rokov 2022-2023 štyrikrát postihovaný, a to za priestupky proti majetku a občianskemu spolunažívaniu. Z miesta bydliska a z miesta výkonu väzby je hodnotený všeobecne.

Obžalovaný C. D. má v registri trestov od roku 2007 celkovo 8 záznamov, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť; v posledných piatich trestných veciach mu bol vždy ukladaná trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom; naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok 9T/96/2020 pre prečin podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením výkonu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 7.6.2021. Rozsudkom Okresného súdu Poprad 6T/149/2011, právoplatným 7.12.2011, bol odsúdený pre spolupáchateľstvo lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s trestnom odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 27.3.2016. V evidencii priestupkov má celkovo 7 záznamov, z miesta bydliska a výkonu väzby nie je bližšie hodnotený.

Obžalovaný mladistvý E. F. v registri trestov nemá žiaden záznam, nemá evidované ani priestupky. Aktuálne je voči nemu vedené iné trestné konanie, rovnako pre zločin lúpeže, v ktorej veci je väzobne stíhaný. Z charakteristik týkajúcich sa mladistvého obžalovaného vyplýva, že jeho správanie je konštatované ako problémové s tým, že rodičov a učiteľov ako authority rešpektuje iba sporadicky.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritériá trestu, vymedzené v § 34 ods. 1 Trestného zákona, keď trest má plniť funkciu tak represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie a súčasne má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, u mladistvého obžalovaného prihliadal predovšetkým na zákonom určený výchovný aspekt ukladaného trestu.

Za takýto trestný čin plnoletému páchatel'ovi hrozí trest odňatia slobody vo výmere 7-12 rokov. V prípade mladistvého páchatel'a je dolná hranica trestnej sadzby stanovená na výmeru 2 rokov a horná hranica predstavuje výmeru 6 rokov trestu odňatia slobody.

Pri úvahách o treste ukladaného obžalovanému A. B. súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť danú § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že k trestnej činnosti sa priznal a túto úprimne oľutoval, pričom prirážajúce okolnosti v zmysle § 37 nezistil žiadne. Ako je už vyššie konštatované, obžalovaný A. B. má aktuálne v registri trestov 4 záznamy, pričom jeho prvé odsúdenie súvisí s ukladaním trestu vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/44/2023, v ktorej veci súd vydal trestný rozkaz dňa 17.5.2023, ktorý trestný rozkaz bol doručený obvinenému A. B. 26.7.2023, a ktorý nadobudol právoplatnosť 4.8.2023. Ďalšie odsúdenie vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci 2T/48/2023 súvisí s ukladaním súhrnného trestu vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu, pričom aj následné odsúdenia sú povahy, keď súd už upúšťal od uloženia súhrnného trestu uloženého v konaní 2T/48/2023, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Z hľadiska posudzovania povahy ukladaného trestu potom súd bral do úvahy skutočnosť, že prvým vyhlásením predchádzajúcim rozhodnutím vo veci u obžalovaného B., bol trestný rozkaz zo dňa 17.5.2023, vydaný vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/44/2023, ktorý trestný rozkaz si tento prevzal dňa 26.7.2023, teda v deň skutku, ktorý súvisí s jeho trestným stíhaním v aktuálnej trestnej veci. Z doručky o prevzatí trestného rozkazu vo vyššie uvedenej veci vyplýva, že toto rozhodnutie bolo obžalovanému B. doručené riadne prostredníctvom pošty na známu adresu v obci Veľká Lomnica dňa 26.7.2023, pričom tento rovnakého dňa spáchal trestný čin, ktorý je predmetom tohto trestného konania. Ako vyplýva z časového ustálenia skutku v aktuálnej trestnej veci, tento bol spáchaný v čase približne o 14.20 v meste Poprad, do ktorého obžalovaný pricestoval z miesta bydliska vo Veľkej Lomnici a následne v relatívne krátkom časovom slede od spáchania skutku bol už dňa 26.7.2023 v čase o 15.10 obmedzený na osobnej slobode rovnako v meste Poprad, keď vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa prakticky pohyboval od spáchania skutku až po obmedzenie osobnej slobody iba v priestoroch nachádzajúcich sa v blízkosti železničnej stanice mesta Poprad. Od obmedzenia osobnej slobody dňom 26.7.2023 o 15.10 toto obmedzenie trvá naďalej. Je teda vylúčené, aby obžalovaný B. dňa 26.7.2023 si mohol trestný rozkaz, vydaný vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves 4T/44/2023 prevziať po spáchaní skutku v aktuálnej trestnej veci, ale naopak je nepochybné, že uvedený skutok spáchal po tom, čo mu bolo doručené rozhodnutie o uznaní viny v predchádzajúcej trestnej veci (doručenie trestného rozkazu obvinenému korešponduje vyhláseniu rozsudku). Za takýchto okolností potom protiprávne konanie obžalovaného A. B. v predmetnej trestnej

veci je potrebné už považovať za recidívne konanie, na podklade ktorej skutočnosti je potrebné tomuto uložiť samostatný trest, a nie trest súhrnný. Prihliadajúc na uvedené potom súd mal za to, že sledovaný účel trestu bude v prípade tohto obžalovaného naplnený aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, a keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd v tomto smere poukazuje na to, že v prípade obžalovaného nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona, keď takéto okolnosti nevidel ani na strane páchatel'a, ale ani na strane súvisiacej so samotným skutkom. Je potrebné uviesť, že obžalovaný B. je síce osobou, ktorej bol konštatovaný ľahký stupeň mentálnej retardácie a osobou, ktorá má dve maloleté deti, no táto skutočnosť nie je mimoriadnou okolnosťou, pre ktorú by mohol súd ukladať trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Naopak v tomto smere je potrebné zdôrazniť, že ide o páchatel'a so zvýšenými sklonmi porušovať spoločenské normy, o čom svedčia postihnutia za priestupky, už v tom čase prebiehajúce trestné stíhania pre menej závažné trestné činy, čo napokon vyústilo do spáchania ďalšieho násilného trestného činu, posudzovaného ako zločin, ktorý navyše spáchal bezprostredne po tom, čo mu bolo doručené rozhodnutie súdu súvisiace s uznaním viny za inú trestnú činnosť. Rovnako samotná povaha skutku, ktorý bol spáchaný vo vzťahu k osobe, ktorá má štatút obzvlášť zraniteľnej osoby, vylučuje úvahy spojené s mimoriadnym znížením trestu.

V prípade obžalovaného C. D. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, konštatoval existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže bol už v minulosti odsúdený. Zároveň musel brať do úvahy, že v prípade tohto obžalovaného sa jedná o opätovné odsúdenie pre zločin (vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Poprad vo veci 6T/149/2011), ktorá skutočnosť potom má za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu, čo v konkrétnom prípade predstavuje výmeru hroziaceho trestu odňatia slobody v rozpätí od 9 rokov a 6 mesiacov až po 12 rokov. Prihliadajúc potom na zákonné kritériá ukladania trestu potom mal za to, že účel trestu bude naplnený aj uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto zákonom zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov, pričom vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch bol už vo výkone trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V prípade obžalovaného mladistvého E. F. mal súd za to, že výchovný účel trestu bude naplnený uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 rokov, pričom pre jeho naplnenie je možné aktuálne predpokladať, že postačujúca bude aj hrozba trestom počas primeranej skúšobnej doby, a preto trest vyslovil ako podmienený a za primeranú skúšobnú dobu považoval dobu 2 rokov.

Súčasne súd všetkých obžalovaných zaviazal na náhradu spôsobenej škody poškodenému N. J., a to spôsobom spoločným a nerozdielnym, keď o základe a rozsahu škody pochybnosti nemal, pretože dôvodnosť uplatneného nároku poškodeného je podporovaná dôkazmi, ktoré sú súčasťou trestného spisu, pričom o výške náhrady škody rozhodol tak, že túto stanovil na sumu 70,- eur, pretože z predloženej poštovej poukážky zo strany obžalovaného C. D. vyplynulo, že tento časť škody vo výške 20,- eur prostredníctvom svojej manželky poukázal poškodenému. Poškodený v rámci trestného konania si uplatňoval nárok na náhradu celej škody vo výške 90,- eur, a preto ho so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

spoločným konaním použili násilie proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.